Ч. 116. Четвер 8 червня (26 мая) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поєдинокое число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Здоровле Цїсаря. — Болгарский король у Віднн. — Передвиборча бесїда президента палати Паттая. — З Угорщини. — З балканьского кітла.

„Korresp. Wilhelm“ пише: Помимо численних томлячих авдиенций і принять в оба сьвяточні дни і вчера, Цїсар зовсїм не чує ся утомлений. Єсть то найлїпший доказ, що стан здоровля Монарха зовсїм нормальний. Нинї виїздить Цїсар з Шенбруна на кілька тижднів до замку „Ґермес“ в Ляінц.

Вчера приймив Цїсар на авдиенциї болгарского короля Фердинанда. Авдиенция тревала 20 мінут. Віденьскі часописи доносять, що та авдиенция була зовсїм приватна. Король Фердинанд перебував кілька днів у Відни incognito, отже було природною річию, що зложив Цїсареви візиту. В дипльоматичних кругах не привязують однако до тої візити нїякого полїтичнего значіня.

Вчера вечером відбули ся збори виборців християньско-суспільного сторонництва в Знойми на Мораві, на котрих промовляв б. президент палати послів др. Паттай. Бесїдник піднїс між иншими, що єго сторонництво від давних часів стоїть на основі народно-нїмецкій і висказав свій жаль з причини, що між християньско-суспільним сторонництвом а вільнодумними Нїмцями не прийшло сим разом до виборчого компромісу, мимо того що оба сторонництва в послїдних лїтах все згідно голосували в національних справах. Дальше зазначив п. Паттай, що перед 25 лїтами, отже тодї коли лїберали панували на всїх полях, а соцétиальна демократия не мала ще в Австриї нїякого впливу, християньско-суспільне сторонництво старало ся о добро робітників. Вкінци др. Паттай ще раз з великим притиском піднїс народно-нїмецкий настрій християньско-суспільної партиї.

Вибір був. угорского мінїстра внутрішних справ Кріштофіого послом угорского сойму викликало незвичайне враженє. В промові до виборців по довершенім виборі заявив він, що чує ся щасливим, що понїс прапор селяньского сторонництва до побіди і прирік торжественно добивати ся побіди загального права виборчого. Другою точкою єго змагань буде привернене спокою в Бекеш-Чаба. Кріштофі здобув 1038 голосів против кошутівского кандидата Урсінього, на котрого упало 952 голоси.

До „Pester Lloyd-a“ пишуть, що Кріштофі явить ся в соймі аж в осени і не боїть ся терору. Доносять, що на случай напасти на Кріштофіого в соймі социялдемократичне сторонництво краєве уважало би се своєю справою і устроїло би протестуючі віча в цїлім краю.

Специяльний кореспондент болгарскої часописи „Народни Глас“ доносить з Цетинія, що король Николай мав сказати, що супротив чим раз більших заколотів на чорногорско-турецкій граници війна між Чорногорою а Туреччиною є майже неминуча.

Доносять дальше з Цетинія, що найсильнїйше альбаньске племя Міридитів проголосило независимість Альбанії. Білградска „Політика“ пише про то проголошенє: Міридити вибрали своїм провідником Тренчія Токі. Проголошенє независимости подано до відомости всїм представителям держав перебуваючим в Цетинїє. Европейскі часописи вислали своїх дописувателїв на поле борби. Кореспонденти перебувають тепер в Подґориці.

З Подґориці доносять о завзятій борбі, зведеній між Альбанцями а Турками. Альбанцї відбили напад Турків, однако утратили двох визначних своїх провідників. Вчера надійшла до Подґориці вість, що Альбанцї намірають напасти на Скодар. Альбанцї-магомедани, котрі доси поводили ся спокійно, мали прилучити ся до ворохобнї.

---

12)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Людскої натури не годні иноді й монастирскі мури змінити, а завист і злоба відзивають ся иноді й під чернечою одежию. Справедшного основателя Маріенбаду, ігумена Каспара Кароля Райттенберґа вигризли завист і людска злоба з монастиря Тепль. Він, мужчина в повній силі віку, мусів зложити свій уряд. В жовтни 1827 р. в 48-ім році покинув він свій монастир, в котрім тепер красує ся єго образ і повандрував до Тиролю, де в монастири Вільтен помер у 80-ім році житя. Монастир визначив був свому ігуменови 1200 ґульденів пенсиї, котру пізнїйше, коли пізнали, яку він заслугу поклав около духовеньства, піднесли на 2000 ґульденів. Нинї стоїть в Маріенбадї бронзова статуа ігумена з Тепль, котрий колись мусів як той заточник попращати ся з купелевим місцем, котре все єму завдячує.

Монастир Тепль лежить може яких три чверти години далеко від Маріенбаду на широкій „тепельскій вижинї“ у висоті яких 2200 метрів понад морем, там де гори Рудави, Ческий лїс і Соснові гори сходять ся з собою своїми підгірями. Цїла околиця єсть тут майже задумчиво одностайна. Гори відсувають ся так далеко, що ледви їх ще видко. Весело журчачих і шумячих потоків, що переривали тишину, тут нема; так само нема пахучих лїсів, що пускали би широку тїнь — лиш поля, ниви і луки і кілька великих ставів, котрих воду закрило майже зовсїм листє умича. Виставлений на всї примхи веремнї стоїть тут монастир серед острого воздуха, в котрім теплота доходить до таких степенів, які бувають на півночи. А все-таки не можна сказати, щоби положенє монастиря не було поетично-романтичне.

А тепельскі „білі канонїки“ то не звичайнї собі черцї. То самі люди науки: учені і учителї, слїдителї і мислителї, лїтерати і естетики, практичні правники, математики, фільософи і фільольоґи. Того однак було би за мало, бо білі канонїки хоч і черцї не вирекли ся зовсїм того, що вяже зі сьвітом. Они мають і бровар, в котрім силою робить ся тепельске пиво, тут суть холодільнї, уряд почтовий і телеґрафічний, великі будинки господарскі, численні робітнї, монастирска аптика, а все то власність монастиря. Все то разом вносить нїби якусь дисгармонїю, якийсь неспокій в монастирске житє, а ту противність межи сьвітским а духовним житєм зазначує ще й церква з двома високими вежами по боках, будівля поважна, майже понуро монументальна, котра в свобіднім положеню піднимає ся в гору в тихій торжественности. Перед тим домом божим, що сполучений коритарем з монастирем, стоїть величезний камінний хрест, на котрім з обох боків, в переду і заду висить Розпятний. Монастир належить до чина Премонстратензів.

На вказаній небом луцї (по французски pre montre; по латинї pratum monstratum — „вказана лука“, від того пішла назва „премонстратензи“) в лїсї коло Кусі (Cousi) у Франциї зібрав сьв. Норберт перший раз своїх учеників а в 1121 р. казав їм зложити сьвятий обіт, котрим їх зобовязав, що будуть плекати любов ближнього і самі себе усовершати духовим і фізичним занятєм а на знак внутрішної чистоти будуть носити білу одїж. В довгих білих плащах і в білих капелюхах ходять братчики монастиря а що перед вісімсот лїтами установлено яко сьвяте правило, то єще тут дальше та ще й нинї відчитують тут що тижня в середу і пятницю з марморової проповідниці правила чина. До монастиря Тепль належить 24 парохий і він має право обсаджувати сїм посад учительських при нїмецкій ґімназиї в Пільзени.

Тепль належить до найбогатших монастирів а по столовій комнатї в нїм можна пізнати, що єго жителї знають ся на пишноті і конфорті: висока і широка саля з малюнками на стїнах, украшена богатими фресками з портретами ігуменів монастиря та з марморовою проповідницею а величезна кафлева піч підносить ще більше пишноту салї і пригадує в нїй вигоду. До підвечірка вже недалеко. Столи накриті білими обрусами, на котрих вишиті три оленячі роги, знак тепельского монастиря. При столах уставлених в видї підкови єсть місце на 100 осіб а на кождім місци всїлякі тарелї

З Скодару доносять: Вчера прибули сюди три кораблї з раненими. Між раненими найбільше є офіцирів. Шпиталї в Скодарі переповнені, так що ранених треба було примістити в приватних мешканях.

Про значні успіхи Альбанцїв доносить і „Ґлас Црноґорця“ на основі звіту надісланого пограничним чорногорским комaндантом. Альбаньскі повстанцї віднесли в послїдних битвах з турецкими войсками на цїлій лїнії побіду і значні успіхи. Намір Торґута-пашi, щоби відділ значний під проводом Едем-пашi зайшов з заду повстанцїв, не повів ся. Альбанцї ударили на праве крило Едема-пашi і приневолили єго по 8-годиннім завзятім бою до побігу. В сїм бою незвичайним лицарством визначили ся альбаньскі племена Готі і Ґруді. Едем-паша полишив кількасот убитих на боєвищи. Повстанцї заняли сильні становища коло Буковика і Демри а Торґут-паша був приневолений відступити аж під Скодар, щоби дожидати нової помочи.

Між повстанцями і населенцями Косівского вілясту, як звіщають із Солуня, розкинено безлїч відозв, котрі мають бути вручені також султанови, наколи він там приїде. Відозва домагає ся самоуправи Альбанії під зверхностию султана, самостійної народної армії і свого власвого сойму.

З турецких правительственних кругів заперечують, немов би Альбанцї бороли ся з успіхом і підносять, що Туреччина має в північній Альбанії згромадженого войска 65.000, а крім того суть ще в сумежних вілястах значні войскові залоги.

Новинки.

Львів, 7 червня 1911.

— **Новий Віцепрезидент Намістництва.** Є. В. Цїсар іменував радника Двора п. Станислава Гродзїцкого Віцепрезидентом гал. Намістництва.

— **Іменованя і відзначеня.** Є. Вел. Цїсар іменував радника Намістництва Юл. Кадия радником Двору, а старостів Ів. Невядомского і Север. Землера радниками Намістництва.

Цїсар надав послам до буковиньского Сойму Криштофови Абрагамовичеви зьвізду до комтурского хреста ордера Франц Йосифа; Конст. Поповичеви ордер зелїзної корони III. кл., а заступника маршалка краєвого проф. дра Смаль-Стоцкого виніс до стану шляхотского.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский вернув нинї з Відня до Львова.

— **П. Віцепрезидент краєв. Ради шкільної** др. Ігнатий Дембовский перебувши довшу тяжку хоробу обняв на ново урядованє.

— **П. Прокуратор скарбу** др. Кароль Енґель вернув з Відня.

— **Вступні іспити** на I. р. женьскої учительскої семінарії в Бережанах розпічнуть ся дня 19 червня с. р. Зголошеня буде приймати дирекция заведеня до дня 15 червня с. р. При зголошеню треба предложити: 1) метрику хресту або уродженя на доказ скінченого 15 р. житя або що той вік осягне ся в дни 31 серпня с. р.; 2) послїдне сьвідоцтво шкільне; 3) сьвідоцтво здоровля виставлене урядовим лїкарем; 4) на случай перерви в студиях сьвідоцтво моральности.

— **Львівский руский народний театр** під дирекциєю дир. Йос. Стадника уладжує артистичну поїздку по усїх більших містах Галичини (Коломия, Станиславів, Стрий, Самбір, Сянік, Новий Санч, Перемишль, Львів, Золочів, Тернопіль, Бережани) з найновійшою штукою нашого сучасного письменника драматичного В. Винниченка п. з.: „Брехня“. Штуку сю виставив театр у перве підчас свого побуту в Чернівцях з великим успіхом. Вистава ся, в якій беруть участь найлїпші сили нашого театру, цїкава ще й тим, що артисти грати-муть без суфлера.

Перша вистава в Коломиї дня 12-го с. м. (понедїлок) в салї Каси щадничої. Білєти продає торговля Взаїмної помочи учителїв (Народний Дім).

— **З дирекциї ц. к. рускої ґімназиї в Перемишли.** Іспити приватистів (-сток) за II. піврік відбудуть ся дня 26 червня; початок о 8 годинї рано. Зголошеня приймає Дирекция в днях 24 і 25 червня. Вступні іспити до I. кляси і до приготовляючої кляси відбудуть ся дня 30 червня і 1 липня. Початок дня 30 червня о 10 год., дня 1 липня о 8 год. Зголошеня приймає Дирекция в днях 28 і 29 червня в урядових годинах. — *А. Алиськевич*, директор.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Міністра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семінариї відбуде ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— **Приготовляючий курс до ґімназиї в Товмачи.** В часї вакаций буде отворений приготовляючий курс для вступних іспитів до ц. к. ґімназиї в Товмачи. Хто наміряє здавати іспит по фериях, нехай до 20 червня зголосить ся устно або письменно до підписаного. Хто хоче здавати іспит перед фериями, нехай особисто зголосить ся дня 17 і 18 червня у підписаного до попередного перепитаня приписаного материялу, щоби після того припоручити іспит або перед фериями або по фериях. Всч. Духовеньство і П. Т. Учительство просить ся о поданє сеї оповістки загалови. — О. *І. Плавюк*, катехит в Товмачи.

— **З зелїзниці.** На шляху Станиславів-Вороненка отворено з днем 20 мая с. р. поміж стациями Тисьменичани а Тарнавиця лїсна пристанок Цуцилів для руху особового і пакункового.

— **Дрібні вісти.** В недїлю появили ся перший раз у Львові автомобільні дорожки. — Фірма Шайдель Едельштайн в Станиславові збанкротувала. — До пивниці др. Мих. Стефка вломив ся невислїджений доси злодїй і вкрав 40 фляшок вина і инших напитків, загальної вартости 154 К. — Мария з чотирома прізвищами — а всїма фальшивими Лазар — Лазар-Врублевска-Сеньчак-Ленчик засуджена в цьвітни с. р. на півтора року тяжкої вязниці, втекла з карного заведеня для женщин ім. сьв. Марії Маґдалини.

— **Обікража церкви.** Минулої ночи обікрали невислїджені доси злодії церков ОО. Василиян при ул. Жовківскій. Слїдство виказало, що злодії вилїзли на низький дах закристиї а звідси на дах церковного будинку і через отвертий димник на під, звідки спустились опісля до церкви. О скілько доси стверджено забрали злодії з великого престола срібну позолочувану чашу і срібний позолочуваний дискос а із закристиї три срібні позолочувані ложочки а крім того розбили зелїзну скарбонку на дрібні складки. З пушки не забрали нїчо, бо день перед тим вибрано гроші з неї.

— **Постріленi.** В Залїщиках трох учеників бавило ся стрілянєм до воробцїв з фльоберта. Один з них, Кордецкий, вкладаючи набій до фльоберта маніпулював ним так неосторожно, що набій вистрілив а куля поцїлила другого ученика Краєвского в черево так нещасливо, що Краєвский в три днї по тій пригодї внаслїдок рани помер. — До санаториї дра Солецкого привезено вчера замешкалого в Лопушнї під Львовом Франца Мельника слухача IV. р. прав, котрого зранив в груди вистрілом з револьвера коваль із Селиск Лучна. Причиною замаху стало ся то, що Мельник залицяв ся до жінки Лучни. — В білогорскім лїсї пострілив томошний побережник муляря Станислава Жмінковского. Жмінковский завівши з побережником сварку, зачав з ним дерти ся, а тодї дубельтівка, котру мав побережник вистрілила а цїлий набій грубого шроту поцїлив Жмінковского в рамя.

і склянки; має ся вражінє як колиб тут була якась одна з найперших гостинниць і небавком мали гості посходити ся на спільну вечерю.

Богатство монастиря можна в серединї дуже добре пізнати. Церков одна з історично і архітектонїчно найінтереснїйших будівель в ческім краю, збудована в передґотицкім стилю в видї хреста, криє в собі безчисленні скарби в ризах церковних а орнаментика єсть тут величезна. Найбільше впадає в очи чудово красно збудований великий престол з рідкого мармору, золота, дорогих каменів, малюнків і різьб. Цїлий престол сьвітить ся від золота, статуа присьвячена Пречистій Діві вкрита золотом так само як величезні орґани і деревляний хрест. З боку коло великого престола стоїть на високім мармоpовім катафальку саркофаґ виконаний в масивнім золотї (другого такого нема може в цїлім сьвітї!) з мощами основателя ґрафа Грозната, котрого кости спочивають в камінній грубо витесаній домовинї.

Той ґраф Грозната походив з одного із наймогутнїйших і найбогатших родів в Чехах. Розповідають, що коли єму умирала жінка, котру він дуже любив, разом з дитинкою, що була всею єго надією, він обітував Пречистій Діві побудувати сей монастир. Другий обіт сповнив він побудувати в Хотешові женьский монастир Премонстратензів. Чоловік той помер з голоду в неволї у свого ворога, щоби монастир не мусїв складати за него жаданого окупу.

Великим скарбом монастиря єсть єго бібліотека, що числить не менше лиш 68.000 томів, між тими богато цїнних і дуже рідких книжок. Найцїннїйшим і найріднїшим дїлом в сїй бібліотецї єсть сьвяте письмо нового завіта списанє німецкою мовою на перґамінї, знанє під назвою Codex Teplensis, як дехто каже найперший переклад сьвятого письма на німецку мову. Бібліотека та містить ся в окремім пишнім будинку, уладженім зі всякими вигодами. В головній сали, мимо того, що она на два поверхи висока, можна всї книжки без драбини рукою дістати, бо полички з книжками уложені від самого споду аж під стелю на другім поверсї а довкола них ідуть ґалериї одна понад другою і з них можна вигідно кожду книжку досягнути. До сеї салї припирає друга, в котрій містить ся читальня а понад нею єсть комната з катальоґами, дальше саля архівальна і дві комнати для бібліотекаря.

Тепельска бібліотека належить до найславнїйших в краю. Богато книг, які тут знаходять ся, пописали таки монастирскі лїтерати, але далеко більше призбирали всїлякі ігумени. В бібліотецї сїй мало що не все то, що появило ся друком від часу винайденя друкарскої штуки аж до найновійших часів. Крім бібліотеки має монастир ще богату збірку всїляких рукописий. В кількох поменших салях знаходить ся природописний музей. Тут єсть н. пр. зільник, котрий обнимає всю рістню з охрестности Тепеля. Дальше єсть тут велика збірка мінералїв, скальок або мушлїв, комах і т. д., цїнні фізикальні прилади і технїчні апарати, астрономічні інструменти і т. п., а крім того єсть ще одна саля музична.

Та й технїкою займають ся білі канонїки, именно же електротехнїкою; Они мають своє окреме електричне заведенє, котре заосмотрює в електричне сьвітло не лиш сам монастир але й инші будинки довкола як: приходство, школу народну, помешканя для учителїв, аптику, помешканя урядників, пекарню, бровар і т. д. Та хто би й вичислив всї ті богатства тепельского монастиря! Зажиточність іде тут в парі з людяностию, побожність з веселим житєм. Монастир удержує також дім убогих і не забуває на тих, котрих судьба призначила на нужду. Всїх черцїв єсть тут тепер около сто і они ширять слово Боже і науку.

(Дальше буде).

— **Вибух бальона з содовою водою.** Вчера по полудни віз Яков Талер зелізний бальон з содовою водою. Нараз на ул. Калїчій ґаз розсадив бальон а вибух був так сильний що не лиш бальон розірвало на кусні але й візника Талера скинуло з воза. Талер впавши на брук не лиш сильно потовк ся, але й зломив ногу. Поготівля ратункова подавши єму першу поміч відставила єго до шпиталю.

Телеґрами.

Відень 7 червня. Архікн. Кароль-Франц Йосиф виїзджає дня 17 с. м. в заступстві Цїсаря на торжества коронацийні до Льондону.

Бар сір Об 7 червня. О півночи панував спокій, всї дороги ведучі до міста обсаджено войском.

Бар сір Об 7 червня. В містї настало заворушенє, бо виноградарі з сусїдних сіл машерують гурмами до міста. Залогу сконсиґновано. Демонстранти узброєні в револьвери і стріляють з них. Власти зарядили замкненє всїх склепів.

Париж 7 червня. Войско ґен. Моанієра дійшло до Рас-ель-Мас і по завзятій борбі відперло Марокканців. Ряди неприятеля майже здесятковано; по сторонї французскій погиб штабовий лїкар і трох людий в леґії чужинців а 13 вояків було зранених. Кольонну Ґуранда, котра вирушила в цїли поборювания збунтованих племен, заатакувало племя Бенї Мтір. Французи мали значні страти. З Фезу доносять, що ґен. Монїє вибрав ся до Мекінес в цїли покараня племени Бенї Мтір.

Константинополь 7 червня. Мінїстерство справ заграничних заявляє, що алярмуючі чутки о ворохобни Міридитів і о проголошеню автономії суть неправдиві.

Константинополь 7 червня. В Самсун в послїдних тиждни було 77 случаїв занедужаня а 45 случаїв смерти на холєру, в Смирнї 11 случаїв занедужаня а 5 случаїв смерти.

Штокгольм 7 червня. Пожежі в ріжних місцевостях середної і північної Швеції знищили 1.200 гектарів ліса.

Господарство, промисл і торговля

— **Розписанє лїцитациї.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу материялів будівляних, фарб, лякерів, материялів для урядженъ телеґр., приладів канцелярийних на рік 1912.

Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі II., III. і IV. Дирекциї від 10 до 29 червня с. р. Оферти можна вносити до 30 червня с. р. 12 год. в полудне.

— **Лїцитация.** Дня 13 червня с. м. о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів, як вина, горівки, кава, чай, мило, сьвічки, сїрники, фарби, вироби з бляхи і дерева, зелїза, шкіра, товари блаватні, машини рільничі і до шитя, сукна, скло і т. п.

— **Лїцитаиия.** Дня 16 червня с. м. о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Дрогобич публична лїцитация невідобраних товарів, як горівки, кава, фарби, папір, книжки, каса зелїзна, щітки, чоботи, меблї, шкіра, сукна, машини до шитя, знаряди рільничі товари блаватні і т. и.

Цїна збіжа у Львові.

дня 6-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·50	до	11·75
Жито	7·40	„	7·60
Овес	8·30	„	8·40
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1^{30}**, **2,** 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.
З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.
До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.
До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.
До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{00}.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).